

การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนางัว จังหวัดเพชรบูรณ์
โดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น
Developing Writing Performance of Mathayomsuksa 1
Students at Bannangou School in Phetchabun Province
through Writing Exercises Integrated Local Wisdom-Based Content

ศิวภรณ์ ไสโต^{*1} ฉัตรชัย เสมาทอง² และกฤติยาภรณ์ ดาทอง³
Siwaporn Saito¹ Chatchai Semathong² and Kidtiyaphorn Datong³

^{*1-3}คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

^{*1-3}Faculty of Education, Phetchabun Rajabhat University

*ผู้พิมพ์หลัก e-mail: siwaporn.sai@pcru.ac.th

Received: February 5, 2025

Revised: April 20, 2025

Accepted: April 21, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนางัว (เจริญวิทยาคาร) จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน 7 ชุด 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และสถิติทดสอบที่กลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test แบบ dependent) ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 81.25/82.40 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ความสามารถในการเขียน, แบบฝึกทักษะการเขียน, เนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น

Abstract

The purposes of this research were: 1) to develop English writing exercises to meet the efficiency criterion of 80/80, 2) to compare students' English writing performance before and after using English writing exercises integrated local wisdom-based content, and 3) to study students' opinion towards English writing exercises integrated local wisdom-based content. The samples were 25 Mathayomsuksa 1 students at Bannangou (Jarernwitthayakan) School in Phetchabun Province in the second semester of the academic year 2023. The research instruments used for collecting data were: 1) seven units of English writing exercises integrated local wisdom-based content, 2) writing tests used as the pretest and posttest, and 3) questionnaires of students' satisfaction towards English writing exercises integrated local wisdom-based content. The data were analyzed using means, standard deviation, and t-test dependent. The results of this research were as follows: 1) the average formative score of the seven lessons was 81.25 percent, and the average summative test score was 82.40 percent (81.25/82.40), which met the set criterion 80/80; 2) the students' writing performance after being exposed to learning with English writing exercises integrated local wisdom-based content was higher than that before learning, with a statistical significance at a .05 level; 3) the students' satisfaction with English writing exercises integrated local wisdom-based content was at the highest level.

Keywords: writing performance, English writing exercises, local wisdom-based content

บทนำ

สังคมปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการติดต่อสื่อสาร ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลและเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารทั่วโลก อีกทั้งยังเป็นสื่อกลางเพื่อแสดงความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรมในหลายประเทศทั่วโลกจึงมีการส่งเสริมและให้ความสำคัญกับทักษะภาษาอังกฤษเพื่อช่วยในการพัฒนาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สังคมและการศึกษา นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังจำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพในยุคปัจจุบัน โดยผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะมีความได้เปรียบและมีโอกาสในการทำงานสูงขึ้น ทำให้การศึกษาของไทยต้องมีการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนเพื่อให้สามารถใช้ในการติดต่อสื่อสารได้ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นจะอาศัยทักษะที่ประกอบไปด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการอ่าน การเขียน การฟังและการพูด โดยทักษะทางการเขียนถือเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารและถ่ายทอดความคิดไปยังผู้อื่น อีกทั้งการเขียนยังเป็นทักษะที่ยั่งยืนและซับซ้อน เนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องถ่ายทอด

ความคิดผ่านสื่อทางการเขียน คือ คำศัพท์ และการเรียบเรียงคำศัพท์เหล่านั้นให้เป็นประโยคและต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษานั้นๆ อีกด้วย (สุจิตตรา สิงหาร, 2555)

หากพิจารณาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ทักษะการเขียนอาจถือเป็นทักษะที่ยากที่สุดทักษะหนึ่ง เพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อน โดยในการเขียนนั้นผู้เขียนต้องใช้ความคิดในเรื่องที่เขียนจากนั้นต้องเรียบเรียงความคิดออกมาเป็นตัวอักษร ซึ่งต้องคำนึงถึงการใช้ไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอน โครงสร้างของรูปประโยค เพื่อให้สามารถสื่อสารให้ผู้รับสารอ่านแล้วเข้าใจ ดังนั้นผู้เรียนจึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนจึงจะสามารถถ่ายทอดความหมายเพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งต้องอาศัยความสามารถอย่างแท้จริง (วารุณี สุขชูเจริญกิจ, 2556) ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนนั้น ครูผู้สอนจึงต้องเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนหรือเทคนิคในการพัฒนาทักษะการเขียนที่เหมาะสมกับวัยเพื่อให้ นักเรียนสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้และในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษนั้นจะต้องมีลำดับขั้นตอนในการสอนภาษาอังกฤษ (อนัญญา เอกจัน และ เพ็ญจันทร์ โมฟเพ็ทท์, 2566) สำหรับปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่สองนั้น เกิดจากขึ้นจากหลายปัจจัย เช่น การขาดโอกาสในการฝึกฝนการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นักเรียนมีความรู้เรื่องคำศัพท์จำกัด ขาดความรู้ด้านไวยากรณ์ ทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดความคิดออกมาผ่านการเขียนได้ ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดอาจเกิดจากหลากหลายสาเหตุ เช่น นักเรียนไม่ชอบการเขียนภาษาอังกฤษ ครูมีการสอนและทบทวนฝึกฝนเกี่ยวกับทักษะการเขียนน้อยเกินไปเนื่องจากการเขียนภาษาอังกฤษต้องใช้เวลาในการเรียนการสอนมากกว่าทักษะอื่นๆ และมีการปฏิสัมพันธ์น้อยมาก (รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร, 2563) เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว จึงมีการนำแบบฝึกทักษะมาใช้พัฒนาการเขียน เนื่องจากแบบฝึกทักษะซึ่งเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกเขียนและมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น อีกทั้งรูปแบบของสื่อการสอนยังมีส่วนช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทักษะคิดต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้บรรลุเป้าหมาย โดยประโยชน์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของแบบฝึกคือแบบฝึกช่วยแก้ปัญหาคความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยในการฝึกทักษะต่าง ๆ ให้เกิดความชำนาญ ทำให้ผู้เรียนได้แก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง อีกทั้งทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนและตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนของตนเอง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน (ณัฐกฤตา คงรัตน์ และ ทับทิมทอง กอบัวแก้ว, 2563)

จากเหตุผลข้างต้นที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเมื่อพิจารณาที่ตั้งของโรงเรียนจึงพบว่าโรงเรียนบ้านนางัว (เจริญวิทยาคาร) ตั้งอยู่ในตำบลนางัว อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นแหล่งการเกษตรที่ขึ้นชื่อ รวมทั้งมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีความหลากหลาย ผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้ชุดฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการเขียนอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยเนื้อหาจากภูมิปัญญาของถิ่นที่ตนอาศัยอยู่พร้อมๆ กับได้ฝึกฝนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษควบคู่ไปด้วย การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นของผู้เรียนมาใช้เป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนภาษา นอกจากจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในท้องถิ่นของตนได้ลึกซึ้งขึ้นแล้ว ยังเป็น

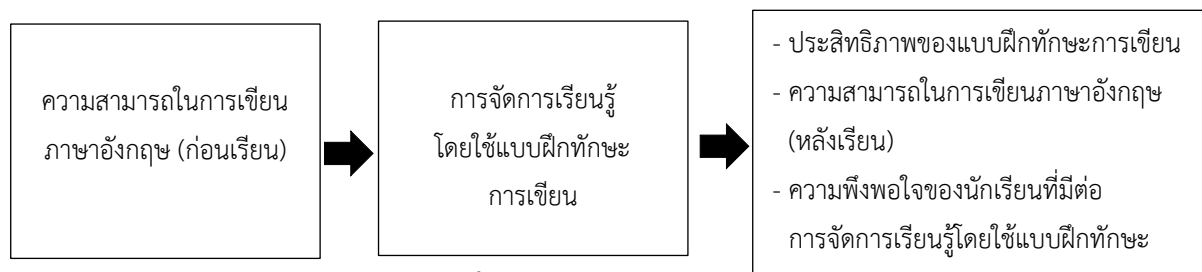
การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางภาษาของตนให้ดีขึ้นด้วย เนื่องจากทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนผ่อนคลาย สร้างแรงจูงใจในการเรียน โดยหวังว่าการวิจัยในครั้งนี้จะสามารถเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยแบบแผนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (one group pre-test post-test design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนางัว (เจริญวิทยาคาร) ตำบลนางัว อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 25 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนางัว (เจริญวิทยาคาร) ตำบลนางัว อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ผู้วิจัย

กำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน โดยมีระดับความคลาดเคลื่อน 5% หรือความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 คน (สมชาย วรภิเษมสกุล, 2554, น. 157) แต่เนื่องจากประชากรมีขนาดเล็กผู้วิจัยจึงดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มประชากรทั้งหมดของโรงเรียนซึ่งมีเพียง 1 ห้องเรียน จำนวนทั้งหมด 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวนทั้งหมด 7 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที

2. แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ 1) Tamarind, 2) Beautiful Thai Buffaloes, 3) Basketry Museum, 4) Our Village, 5) Cassia Leave Curry, 6) Hae Nang Meaw, และ 7) Cocoa ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์เนื้อหาโดยศึกษาจากเอกสารหลักสูตรขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) และหนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากนั้นผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น อาหาร การประกอบอาชีพพืชท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งเป็นเรื่องราวใกล้ตัวของนักเรียนและเป็นเรื่องที่น่าสนใจ รวมทั้งเลือกใช้โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ที่มีความเหมาะสมกับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. ข้อสอบวัดความสามารถด้านการเขียน โดยเป็นข้อสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 (14 คะแนนขึ้นไป) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนโดยใช้องค์ประกอบงานเขียนของ Harris (1974: 68-69) แบ่งเป็น 5 ด้าน ด้านละ 4 คะแนน ประกอบด้วย 1) เนื้อหา (Content) ได้แก่ เนื้อหาสาระของการเขียนตลอดจนความนึกคิดที่แสดงออก 2) รูปแบบ (Form) ได้แก่ การเรียบเรียงและจัดลำดับเนื้อหาใหม่มีความต่อเนื่องและเพื่อให้ตรงตามจุดมุ่งหมายในการเขียน 3) ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้รูปแบบและโครงสร้างไวยากรณ์อย่างถูกต้องและสื่อความหมายได้ 4) สลีลาภาษา (Style) ได้แก่ การเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนต่าง ๆ เพื่อให้เกิดอารมณ์และอรรถรสในข้อความที่เขียน 5) กลไวยากรณ์ภาษา (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เครื่องหมายวรรคตอนการสะกดคำและการใช้ตัวอักษรตัวเล็กใหญ่ได้ถูกต้องตามแบบแผนของภาษา การเขียนด้านเนื้อหา คำศัพท์และการเลือกใช้ประโยค

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5-point Likert Scale) แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ 2. ด้านการจัดกิจกรรม 3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวนทั้งหมด 14 ข้อ โดยกำหนดระดับของความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ มีรายละเอียดดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้มาจากการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหา ภูมิปัญญาท้องถิ่น แผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ซึ่งขั้นตอนการสอนหลัก ๆ ได้แก่ การเรียนรู้คำศัพท์ และความหมายของคำศัพท์ การเขียนประโยค การเขียนบรรยายเกี่ยวกับรูปภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ของตนเอง โดยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ใน ขั้นตอนกระบวนการจัดทำ จัดสรรตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

2. กำหนดกรอบเนื้อหา ตัวชี้วัด มาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้และการวัดประเมินผลในความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

3. ศึกษาหลักการ วิธีการ เนื้อหาที่จะใช้สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการ เนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น และสอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน ซึ่งศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการสอน เทคนิค วิธีการ และมีกิจกรรมลักษณะต่าง ๆ สอดแทรกการเรียน การสอนในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

4. สร้างแผนการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเนื้อหาจะแบ่งเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน เพื่อให้ นักเรียนมีความเข้าใจและจดจำเนื้อหาในการเขียน ภาษาอังกฤษ

5. หลังจากนั้น นำแผนการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อ ตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วนำมาตรวจสอบหาความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของแผนการเรียนรู้ในประเด็นต่างๆ โดยได้ใช้ผลมาค่านวนหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.67 – 1.00

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ทำการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไป ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

7. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์

2. แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ต้องการสอนพร้อมกับศึกษาแบบฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเปรียบเทียบและเป็นแนวทางในการจัดทำ

วิเคราะห์เนื้อหาที่สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และกลวิธีการสอนของแผนการจัดการเรียนรู้

นำแบบฝึกทักษะมาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนาจั่ว (เจริญวิทยาคาร) ตำบลนาจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

นำผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดในบท และคะแนนทดสอบหลังเรียน มาหาค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะว่าเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้หรือไม่

3. ข้อสอบวัดความสามารถด้านการเขียน โดยเป็นข้อสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ โดยแบบวัดความสามารถด้านการเขียนวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบฝึกทักษะการเขียนทั้ง 7 เรื่อง จากนั้นนำมาออกแบบข้อสอบอัตนัย จำนวน 3 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ซึ่งจะพิจารณาตามค่า IOC อยู่ที่ 0.67 – 1.00 นำมาปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำมาปรับเป็นข้อสอบวัดความสามารถด้านการเขียนฉบับสมบูรณ์ นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาความยากง่ายของข้อสอบรายข้อ เลือกข้อที่มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 เหลือข้อสอบ จำนวน 2 ข้อ เลือก 1 ข้อ เพื่อใช้ประเมินความสามารถด้านการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียน

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ เพื่อเป็นการกำหนดเนื้อหา ขอบข่ายของการสำรวจ

นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบให้ครอบคลุมในแต่ละหัวข้อหรือประเด็นที่ต้องการและถูกต้องเหมาะสม

นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อคำถาม การใช้ภาษาและความชัดเจนของคำถาม ซึ่งจะพิจารณาตามค่า IOC อยู่ที่ 0.67 – 1.00 นำมาปรับปรุงและแก้ไขแบบประเมินความพึงพอใจตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 10 สัปดาห์ เริ่มดำเนินการในสัปดาห์แรก โดยเป็นการชี้แจงให้ข้อมูลและเตรียมการในการดำเนินการวิจัย จากนั้นในสัปดาห์ที่ 2 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ในช่วงสัปดาห์ที่ 3-9 จำนวนทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง

โดยในแต่ละสัปดาห์ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากแบบทดสอบย่อยท้ายแผน ในสัปดาห์ที่ 10 ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากแบบทดสอบหลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) สถิติที่ใช้เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t-test (Dependent Sample) ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คะแนน	แบบฝึกทักษะ ที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น							ค่าเฉลี่ย ร้อยละ (E1)	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ (E2)
ระหว่างเรียน	ชุดที่ 1 77.20	ชุดที่ 2 76.80	ชุดที่ 3 72.60	ชุดที่ 4 79.07	ชุดที่ 5 86.40	ชุดที่ 6 88.67	ชุดที่ 7 88.00	81.25	82.40
E1/E2 = 81.25/82.40									

จากตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นพบว่า ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนมีค่าเท่ากับ 81.25 และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนถูกต้องมีค่าเท่ากับ 82.40 แสดงว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นมีค่าเท่ากับ 81.25/82.40 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ปรากฏว่าแบบฝึกทักษะ ที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	t	p
ก่อนการใช้ แบบฝึกทักษะ	25	20	6.44	4.63	23.98	.000*
หลังการใช้ แบบฝึกทักษะ	25	20	16.48	3.25		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 2 พบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลการเรียนรู้หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 16.48 (S.D. = 3.25) สูงกว่าผลการเรียนรู้อ่อนเรียนซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 6.44 (S.D. = 4.63)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้			
1. นักเรียนมีความสุขในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.44	0.48	มาก
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.32	0.71	มาก
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.68	0.48	มากที่สุด
4. นักเรียนเกิดความสามัคคี รู้จักการทำงานเป็นทีมในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.32	0.48	มาก
5. แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นช่วยให้นักเรียนได้มีการฝึกปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.72	0.46	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านบรรยากาศในการเรียนรู้	4.49	0.52	มาก
2. ด้านการจัดกิจกรรม			
6. แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นช่วยให้นักเรียนเกิดความสามารถด้านการเขียน มีความเข้าใจเรื่องที่เรียนได้ง่าย	4.52	0.51	มากที่สุด
7. อุปกรณ์และสื่อการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความหลากหลาย น่าสนใจ	4.68	0.48	มากที่สุด
8. นักเรียนมีความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่ใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.36	0.49	มาก
9. การเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นทำให้นักเรียนกล้าคิด กล้าตอบ กล้าแสดงออก	4.64	0.49	มากที่สุด
10. แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนภาษาอังกฤษ	4.32	0.56	มาก
เฉลี่ยด้านการจัดกิจกรรม	4.50	0.50	มาก

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
11. แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น ช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนชอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.28	0.79	มาก
12. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญา ท้องถิ่นช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	4.68	0.48	มากที่สุด
13. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญา ท้องถิ่นทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ยิ่งขึ้น	4.56	0.51	มากที่สุด
14. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.68	0.47	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.55	0.56	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.51	0.53	มากที่สุด

จากตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.51 (S.D = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่าด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.55 (S.D = 0.56)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่า ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากมีคะแนนเฉลี่ย 4.49 (S.D = 0.52) โดยข้อที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุดคือ แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นช่วยให้นักเรียนได้มีการฝึกปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน 4.72 (S.D = 0.46) ส่วนข้อที่ได้รับความพึงพอใจน้อยที่สุดในด้านนี้ คือ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น มีคะแนนเฉลี่ย 4.32 (S.D = 0.71) และนักเรียนเกิดความสามัคคี รู้จักการทำงานเป็นทีมในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.32 (S.D = 0.48)

ด้านการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.50 (S.D = 0.50) โดยข้อที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุดคือ อุปกรณ์และสื่อการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความหลากหลาย น่าสนใจ ค่าเฉลี่ย 4.68 (S.D = 0.48) ส่วนข้อที่ได้รับความพึงพอใจน้อยที่สุดในด้านนี้ คือ แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ย 4.32 (S.D = 0.56)

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.55 (S.D = 0.56) โดยข้อที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุดมี 2 ข้อ คือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิ

ปัญหาท้องถิ่นช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ค่าเฉลี่ย 4.68 (S.D = 0.48) และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในชีวิตประจำวัน ค่าเฉลี่ย 4.68 (S.D = 0.47) ส่วนข้อที่ได้รับความพึงพอใจน้อยที่สุดในด้านนี้คือ แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนชอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.28 (S.D = 0.79)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการทดสอบระหว่างเรียน (E1) ซึ่งได้มาจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดท้ายบทของแบบฝึกทักษะแต่ละชุด มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.25 และผลการทดสอบหลังเรียน (E2) มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.00 แสดงว่าประสิทธิภาพ 81.25/82.40 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่แบบฝึกทักษะนี้ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยเนื้อหาและระดับความยากง่ายของคำศัพท์ที่ใช้ในแบบฝึกทักษะเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและมีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และแบบฝึกทักษะยังผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญก่อนนำมาทำการทดลอง นอกจากนี้ แบบฝึกทักษะการเขียนชุดนี้ยังมีภาพประกอบที่มีสีสันสวยงาม ดึงดูดความสนใจของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร (2563) ที่กล่าวว่าแบบฝึกทักษะที่สามารถพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษได้นั้นควรเป็นแบบฝึกทักษะที่มีรูปภาพ มีสีสัน เนื้อหาน่าสนใจ เหมาะแก่ใจของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแบบฝึกทักษะนี้ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการเขียนอย่างเป็นขั้นเป็นตอน มีกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการเขียนซ้ำๆ อีกทั้งยังมีภาพประกอบที่สอดคล้องกับเรื่องราวในบทอ่านที่มีสีสันสดใส ดึงดูดใจ ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐกฤตา คงรัตน์และทับทิมทอง กอบัวแก้ว (2563) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกเอาไว้ว่าแบบฝึกช่วยแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยในการฝึกทักษะต่างๆ ให้เกิดความชำนาญ ทำให้ผู้เรียนได้แก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง อีกทั้งทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนและตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนของตนเอง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

สอดคล้องกับงานวิจัยของพนัสวี หวนจิตรและอนุสิษฐ์ พันธกล้า (2562) ซึ่งศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษ

เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะมีกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ส่งผลให้นักเรียนมีความสุขและมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้

นอกจากนั้น เนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นำมาบูรณาการในแบบฝึกทักษะยังช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ เนื่องจากเป็นเนื้อหาที่ใกล้ตัวและนักเรียนคุ้นเคย เมื่อได้เรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นในการเขียน นักเรียนจึงสามารถถ่ายทอดความคิดออกมาผ่านการเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของรพีพรรณ จันทระสา (2560) ที่กล่าวว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ครูนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นส่งผลเชิงบวกแก่เยาวชน เนื่องจากทำให้ผู้เรียนได้ตระหนักคุณค่าของภูมิปัญญาไทยอันเกิดจากการวิธีการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากของจริง ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนน่าสนใจ สนุกสนาน ส่งผลให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อชุมชนและกระบวนการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และเห็นคุณค่าชุมชน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรักในถิ่นฐานบ้านเกิดอีกด้วย (พิชญา สุวรรณโนและคณะ, 2564) ซึ่งบริบททางสังคมและวัฒนธรรมส่งผลต่อการยกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในสังคม รวมถึงประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นรอบตัว (อมลรัศม์ จันเขียว และ สุทธิกัญจน์ ทิพย์เกสร, 2564)

เช่นเดียวกับพิลาศลักษณ์ ภูวรรณ (2560) ซึ่งกล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน ช่วยให้สามารถจดจำเรื่องราวต่างๆ ได้แม่นยำ เนื่องจากเนื้อหาเป็นเรื่องที่คุ้นเคยทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้ การจัดการศึกษาที่ดีจึง ควรต้องทำให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ต่างๆ รอบตัว ก็จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติ ส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับได้เรียนรู้เรื่องราวในชุมชนอีกด้วย

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, $S.D = 0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่าด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.55 ($S.D = 0.56$) โดยข้อที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุดมี 2 ข้อ คือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ค่าเฉลี่ย 4.68 ($S.D = 0.48$) และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในชีวิตประจำวัน ค่าเฉลี่ย 4.68 ($S.D = 0.47$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาในแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน เป็นเรื่องในชุมชนและท้องถิ่นที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ และยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา คำศัพท์และความหมายของภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น อีกทั้งกิจกรรมในห้องเรียนยังมีความน่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกกระตือรือร้นในการเรียนและการทำกิจกรรม และเมื่อได้รับการฝึกทักษะการเขียนอย่างเป็นระบบทำให้ผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริง สอดคล้องงานวิจัยของมาลี ไชยเสนาและพจน์ ไชยเสนา (2561) ที่พบว่าเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ที่นักเรียนต้องการเรียนรู้มากที่สุดคือเนื้อหาที่เน้นการพูดคุยและสื่อสารกับชาวต่างประเทศ โดยเน้นเนื้อหาที่เป็น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งทรัพยากรต่างๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ในท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนที่มีชื่อเสียงทั้งในอดีตและปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. นักเรียนยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษและไม่มีโอกาสฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้ทักษะการเขียนไม่พัฒนาเท่าที่ควร
2. ครูขาดแบบฝึกทักษะหรือสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
3. การจัดกลุ่มนักเรียนในชั้นเรียนยังไม่ได้คำนึงถึงความหลากหลายของความสามารถ ส่งผลให้การเรียนรู้ร่วมกันไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
4. ครูยังไม่มีประเมินหรือวิเคราะห์ว่าแบบฝึกทักษะที่นำมาใช้นั้นเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละระดับหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐกฤตา คงรัตน์ และทับทิมทอง กอบัวแก้ว. (2563). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *Research and Development Journal Suan Sunandha Rajabhat University*, 12(2), 43-53.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พนัสวี หวนจิตร และอนุสิษฐ์ พันธกล้า. (2562). การพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *การประชุมวิชาการระดับชาติ ครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ ครั้งที่ 2*, 176-186.
- พิชญา สุวรรณโน รุ่งทิพย์ ปราโมทย์พันธุ์ ชญานัทธ เอี้ยวเรืองสุรติ ณัฐภา นาเลื่อน และ จุฑารัตน์ คชรัตน์. (2564). เทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นของครูในโครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น. *การประชุมมหาดไทยวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 12*, 889-900.
- พิลาศลักษณ์ ภูลวรรณ. (2560). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นในจังหวัดกาฬสินธุ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสคำปลาฝาโนนชัยอำเภอมือเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์. *วารสารวิชาการแพรวกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 4(2), 354-373.
- มาลี ไชยเสนา และพจน์ ไชยเสนา. (2561). การศึกษาความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยาน

- แห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี. *Journal of Research and Development Institute Rajabhat Maha Sarakham University*, 5(1), 31-40.
- รพีพรรณ จันทรา. (2560). **การจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น**. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร. (2563). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 18(1), 361-373.
- วารุณี สุขชูเจริญกิจ. (2556). **ผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สมชาย วรภิเษมสกุล. (2554). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุจิตตรา สิงหนการ. (2555). เทคนิคการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*, 5(1). 164-165.
- อนัญญา เอกจัน และเพ็ญจันทร์ โมฟเพ็ทท์. (2566). ศึกษาการสร้างรูปแบบชุดฝึกทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษโดยใช้ Mind Mapping Game ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้าน พุเลียบและโรงเรียนวัดกาญจนบุรีเก่า จังหวัดกาญจนบุรี. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*, 17(2), 184-205.
- อมลรัศมี จันเขียว และสุทธิกัญจน์ ทิพย์เกสร. (2564). ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องผ้าทอท้องถิ่น เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง. **การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 7 วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวิตทัศน์เชิงสังคมล้านนาในสังคมวิถี ใหม่**, 152-164.
- Harris, D. P. (1974). *Testing English as a Second Language*. New Delhi: McGraw-Hill Publishing.